

అవ్వ చెక్కిల్లమీద కన్నీళ్లు.... పక్కనున్న పేద స్త్రీ ఏడుస్తోంది....

నేను వెనక్కి తిరిగి అవ్వనందేళాన్ని మోసుకొని బయటకు నడిచాను....

సవారీ

కుమ్మేటి రమొత్తమరెడ్డి

(ఇదేపేరుతో ఒకకథ 1981 నవంబర్ సృజనలో వచ్చింది. బావమరది అర్థంబుగా రమ్మవిరాస్తే బండిమీద సవారీఅయి బయల్దేరాడు ప్రతాపరావుదొర. బండి ముందు పరుగెత్తాల్సిన చాకలి తనభార్య అప్పుడే చగ్గనమించటంతో ఏదన్నా ఆసనం వస్తుందేమోనని తాను ఇంటిదగ్గరేవుంచి తనకొడుకుని పంపిస్తాడు. వాడు చిన్నపిల్లాడు వేగంగా పరిగెత్తే గిత్తలకన్నా వేగంగా పరిగెత్తటంలో అలసిపోతాడు. మెల్లిగా పరిగెడితే గిత్తలకాళ్ళకింద నలిగిపోతాడు. ఇంతలో జననమూహం, ఆనమూహంలో ఎర్రజెండాలు పూరిపొలిపేరల్లో కనిపిస్తాయి ప్రతాపరావుదొరకి. ఎదురుగా వచ్చే వాణ్ని అదేమిటని అడుగుతాడు. ఆమీటింకు నమపొళ్ళు అనిఅతడు చెప్తాడు. దొరకొంచెం ఆలోచించి చాకలికుర్రాణ్ని తనతోకాటు బండెక్కిమంటాడు. వాడు నమ్మలేనట్టుచూస్తాడు. దొరకోపంగా “ఎక్కరా గాడిదీ ఎక్కు, ఎక్కుమంటె చెవులు ఇనపడ్డలేవ్?” అంటాడు. అకుర్రాడు బండిపిక్కి భయంభయంగా కూచుంటాడు. బండి మళ్ళీ ‘సవారీ’ మొదలెట్టింది....)

యిందాక బండెనుక పురికిచ్చుకొని యిప్పుడెందుకు బండై ఎక్కించుకున్నదో ఓదెలుకు తలతాయ పలగ్గొట్టుకున్నా అర్థంగాలేదు. “సియవ్వ.... పూరుదాటినంక ఎక్కిచ్చుకుంటడనుకుంటి.... తాల్లిగ్ల గొందోళ్ళు, కల్లు దాగచ్చినోళ్ళు సూత్తరు గదాని తాళ్ళుదాటినంక ఎక్కిచ్చుకుంటడనుకుంటి, అనీపాయె, కోటలు పెరండ్లు సేస్తు నెల్లొట్టుదాటినా ఏడఒక్క పురుగుకనబడక పయినా బండెక్కిచ్చుకోకసాయె. అఖరికి పూళ్ళకు పూళ్ళునాటితిమి ఆ....ముందురుకుమనె ఎనుకకురమ్మనె మొసనక దమ్మక పురికినా బండిపాడై అందకసాయె! కోడెలెట్లున్నయి? మొద్దులతిరుగ బలిసి గుర్రాల తిరుగ పురుకబడ్డె.... పురుకకవీణేత్తయి? పనాసాటా? బగ్గతినుడు సవారీ పెనాలు చేసుడు నాగలానట్టా! వాటికి పన్నేదు యీలంజకొడుక్కు పనిలేదు.... తినుడు తిరుగుడు

ఎక్కడెవనికొంప ఎట్లముంచుడు యిదేవని. ఎనుకట బండిముంగిట సాకలోడు బండె నుక మంగలోడు, వానెనుకనే "బరిసె" కట్టెపట్టుకొని నుంకరోడు గట్లపొయ్యోదట పీనిపోకడకాలిపోను. సాగత్తై పగంలాజ్జెం ఏలుతనంటరు!"

ఓదెలు ఆలోచనలు ఆట్లున్నయి ప్రతాపరావుదొర బండెక్కుమని గుడ్లు తెరు పంగనె బయంబయంగ అనుమానంగఎక్కి పిల్లి కూనతీరుగ ఒదిగికూసున్నడు, బలిసిన ఎడ్లాయే దొరకోపమీదుండె బండి వురుకుతాంది. తోవ్వంత గెగ్గెలు గెగ్గెలు అటూ యిటూ లోపుతాంది. ఎనుకకాళ్ళు దగ్గెతపెట్టుకోని కూసున్న ఓదెలుతల బండితడుకకు యిటూఅటూ తలుగుతాంటె గుండు పుణుక్కుంటాండు. "మొద్దుతీరుగ కూసున్నడు ముందట మెల్లెగపోనితైందో?" మనసులఅనుకున్నడు. బండై యీపక్క ఆపక్క లోపుడే యింతమంటంటె అదువారదాక వురికచ్చి వురికచ్చి కాళ్ళుదగ్గెర పెట్టుకొని కూసుండెవరకు సలిపినట్టు ఒకపేబాద ఎండనక దుబ్బినక మన్ననక మళ్ళానమనక పాపం త్తోరడు ఎంతదూరం వురికచ్చిందో? ఓదెలునూపు అవుతలికి బద్దది తడుక బయిటికి తలవెట్టి ఆపక్క యీపక్క అచ్చేమనుషుల్ని చూస్తున్నడు. అంతమంది జనం అక్కడ ఎందుకు కూడతండ్రోనని ఆశ్చర్యపొయిండు. ఏనంగ అత్తాండ్రో పుట్టచెదిరినట్టు ఒకపే జనం:

తొవ్వలేకుంట దారిలేకుంట ఏనంగ వీలైతెఆనంగ పాటలు పాడుకుంట దంటలు పట్టుకోనికొందరు, సప్పట్లుకొట్టుకుంట కొందరు సంతోషంగ సంబురంగ ఏమచ్చుదో అచ్చుడు. ఎర్రెర్ర జండాలు పట్టుకోని దూరంగ వూరుముందట సముద్రమోలిగె జనం.... జనం మధ్యనుంచి గాలితేలి "బచ్చింకాడుకో...." పాట వినబడ్తాంది.

నుట్టు పదూళ్ళపెట్టునుంచి వచ్చేజనం అస్సలస్సర్పాటలు పాడుతాంటె బండై కూసున్న ఓదెలు పానం నిలబడ్డలేడు. అపాటలన్ని తను విన్నయేకాయె వూళ్లకు బట్టలకచ్చినా బువ్వకచ్చినా నెర్లబండమీద బట్టలుతికినా అరేసినా యీతగొట్టినా దున్నపోతుల కాయబోయినా ఆవ్వేపాటలాయె! ఓదెలు నాలుకమీద అడుతానయే అటు ఇటూ బుజాలెగురేస్తున్నడు "నీయవ్వ దునికపోతె బాగుండు" అని అనుకున్నడు. కని మళ్ళ బాధ్యత గుర్తొచ్చిందోఏమొ? "అబ్బో యీలంజకొడుకో యింటికిపెయినకుక అయ్య వూకుంటాడు. పెద్దలోల్లి"

అచ్చేజనాన్ని సూసుకుంట దొర అగ్గిమీదగుగ్గిలం అయితాండు. "నీల్లి కాలం పెండ్లాం..." అని తెదుములు కొరికి నారుకట్టెతోని వలువటిదన్నోదెబ్బ దావటి దాన్నోదెబ్బ ఏసిండు, తోకమట్టులు వూపుకుంట వురుకుతానయ్యెట్లు. బండి మీటింగు దగ్గరిదాకపోయింది. మైకుముందట ఎవలోకని యిడికాడికి యారంగమేసినట్టు దును క్కుంట పాటలు పాడుతాండు. ఒక్కొక్కపాట యింటాంఠె దొరకు పెయినంద కాట్టుపెట్టి కారం అద్దినట్టు అయితాంది. "ఏజేనెటట్టున్నది ఒకళాయిద్దరా ఎగిడిసి నట్టు వెయిలకు వెయిలజనం వూళ్ళకువూళ్ళు కదలిచ్చినట్టు వుసికపోతై రాలకుంట"

ఊల్లకు పొయేతోవ్వ యిడిసిపెట్టి, తోవ్వకు యీవక్కఅవక్క విలబడ్డరు జనం. కంకకట్టెలు పట్టుకోని అందర్ని కూసొమ్మని, తోవ్వపొంట పొయేబోళ్ళకు జాగ యియ్యమవి నెప్పుతాండుకొందరు. వినెబోళ్లు పాటలింటాండ్రు. మీటింగు గురించి ఆమీటింగుల నాలుగుముచ్చట్లు చెప్పటానికచ్చిన సార్లగురించి కొందరు మాట్లాడుకుంటాండ్రు.... సబ్బండ వర్తాలజనం భూమిదద్దరిల్లినట్టు.... జనాన్నిచూచి ఎట్లు నిమ్మళానికచ్చినయి. కన జెడినయే. వగ్గాలు దగ్గరపట్టుకోని వండ్లు బిగవటి కండ్లువన్నయిచేసి, మొగడుకొట్టిన పెండ్లాంతీరుగ మొఖం ముడుసుకోని దొర బండితోలు తాండు. దొరకేమొ నిప్పలమీద నడిసినట్టు ఎప్పుడు బయటపడై బాగుండునని మామూలుగనై తె యిట్లఎండ్లు బెదురుతాంఠె సాకలోడు వగ్గాలు పట్టుకోని బండి ముందట నడువాలె: "యిన్నేండ్లకు సాకలోన్ని బండెక్కిచ్చుకోవలసిరావట్టె ఎంత నాదానో? ఎందరేమనుకుంటరు రేపు మొఖమెట్లు ఎత్తుకోని తిరుగుడు? పోరడయెవటికె నరిపెయింది" దొర బండిని పదిలగ మందివుచ్చునుంచి నడిపిత్తాండు. తానమంది బండిని ఎండ్లను ఆ తరువాత దొరను గుర్తువట్టిండ్రు. ముందటఎనుక ఎవడు లేక పోయేవరకు ఆశ్చర్యపెయిండ్రు "వీడేంది సాకలోన్ని బండెక్కిచ్చుకునుడేంది?" ముసలోదొకడు నోరుతెరిసిండు. "ఎక్కిచ్చుకోకపోతే ఏంజేస్తడు సంకనాకుతడా?" పడుసోదొకడు ముసలోని బొక్కినోరు మూసిండు.

"ఎనుకటికాలం బెయిందిరముసలోడా గిట్లనునమందరం కూడిందిలేదు వాడుగట్ల పిల్లికూనై పెయిందిలేదు. సలిసీమల నేతజిక్కి సావదె సుమతీ అని చట్టంగట్టినోడు గింత గాయిదోడు అయికట్టలేదు". కట్టెమీద బరువు ఆసుకుంట చెప్పకచ్చిండు నడిడు మనిషొకడు.

“బుడ్ల గోసుల్లోకు ఏకమైనంక నూరుమంది పతాపరావు లైతేంది యిన్నూరు మంది పతాపరావు లైతేంది వనవాసంబట్టరే?” పోరనికి రామ్ముదీసి నోట్లెట్టెట్టుకుంటు లడలడ సెప్పిందొకామె!

జనం మర్రి మర్రి చూసిండుగ్గి, మిరిగి మిర్రి చూసిండుగ్గి, కండ్లెర్ర చేసిండు, అబ్బో! ఎన్నేండ్లవట్టి అణగిన కోపమో! పడుసు పోరగండ్లు కొందరు కిస కిస వచ్చిండుగ్గి. దొరకు అందరు కలిసిహేలన చేసినట్టు అయింది. ఓదెలుకు కొద్దిసేపు పాట విని పోతే దాగుండన్పించింది. “కొత్త కొత్త పాటలు ఏంజోచుగున్నయి, తరీ ఫొబడి ఎట్లపాడుతాండు.” బండి మెల్లిగ జనాన్ని దాటింది ఊళ్లెనుంచి జనం అచ్చుడు తగ్గిపెయింది. మీటింగు మొదలైనట్టున్నది. మైకుల పాటలు బందైనయి “మళ్లెం జరుగుద్దో పోతె బాగుడు” ఓదెలు ఆరాటం ఓదెలుది. పాపం దొర గావర దొరది.

బండి జనానికి కొంచెం దూరమైంది. స్థూరుపక్క సంతసెట్లెల్లి పొచ్చింది. దొర బండాపిండు. అండాక ముక్కు మూసుకోని భరించినట్టు ఎనుకకు మర్రిచూసిండు. గుడ్లు తెరిసి “దిగురా గాడ్డీ” అన్నడు.

“మళ్ల ఇదేందిరో?” అనుకుంటు ఓదెలు బండి దిగి జారిపోయే లాగును మీదికి గుంజుకోని మొల్లారం ఎక్కిచ్చుకుండు నిలబడ్డడు. ఎనుకకు తిరిగి దూరమైపోయిన మీటింగు దిక్కుచూసిండు. మళ్ల పాటలినబడ్డానయి.

‘నడువుమంటె సెపులినబడ్డలెప్పురా?’ దొర బండి కదిలిచ్చిండు. ఓదెలుకు వశంగాని కోపమచ్చింది.

‘లంజకొడుకు అదువారదాక కొంకులు తెగపురికిచ్చుకోని మీటింగు సూసె టాక్లకు వుచ్చబడి ఎక్కిచ్చుకున్నడు. మందిని దాటినంత దిగు దిగుమని తిట్టి దించిం దంటె!’ వానికి వాడే పగ్గిళ్లు వేసుకున్నడు. ఏదో అర్థమైనట్టు తల నిలువుగ డిఘ కుంట పోయే బండిదిక్కు చూసుకుంటు నిలబడ్డడు.

పొద్దు పూర్తిగ కుంకింది. పడమటి దిక్కు ఎర్రగాలు పరిసింది. ‘బద్మాష్!’ కనుకనుకాని నిబ్బాకి చూతేకో” కడుక పక్కనుంచి తల ఎనుకకు తిప్పి అరిసిండు

ప్రతాపరావు దొర. ఓదెలు సూటిగ దొరదిక్కు చూసిండు. చూసి ఎడమచేత్తో విగించిన కుడి చెయ్యిపట్టి 'నాలోట్టగాడత్త' డన్నట్టు ఊపి ఎనుకుమరిగి కాలులేపి వాడికల గుండుతీరుగ వురుకుడు బెట్టిండు. "చొంగ లంజకొడుకు యిదన్నమాట వాని సంగ:" కసిగ తిట్టుకుంట పాటలినబడే దిక్కు, రైతు కులి సంఘం సభ దిక్కు, వేల జనం దిక్కు, తనోళ్ల దిక్కు వురుకుతాంబె ప్రతాపరావు దొర నోరెళ్ల బెట్టి చూస్తుంది సెయిండు.

కథనం

శత్రు బాయెనెట్ కోసమిద క్యుయాన్ జియావో

అది 1936 అకురాలుకాలం. ఎత్తవైన్యం 25,000 'లి'ల దూరం లాంగ్ మార్చలో పార్లొన్న పిదప కూడా జపాన్ మూకలతో పోరాడడానికి తూర్పు చైనాలో అత్యధిక సంఖ్యలో సిద్దమై ఉన్న రోజులు. ప్యూజియన్, జియాంగ్ గ్వి ప్రాంతాల్లో విప్లవంలో భాగంగా ఎన్నెన్నో కార్యక్రమాలు జరిగాయి. అక్కడి ప్రజలు ఎప్పుడూ కొమింటాంగ్ బలగాలతో చుట్టుముట్టబడి దానికి గురయ్యేవాళ్ళు నేను అప్పుడు ప్యూజియన్ స్పాగ్రింతంలోని యువతీ యువకులతో పనిచేస్తున్న 20 సంవత్సరాల యువతినీ. ఒక రోజు మేం జియిషా స్పాగ్రింతంలో ప్రజలను పెద్దయెత్తున సమీకృతం చేస్తున్నప్పుడు, "కొత్త అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను చేపట్టే నిర్ణయం" కోసం పార్టీ కేంద్రానికి వెంటనే వెళ్ళాలని, స్పాగ్రితీయ కమాండర్, జిల్లా పార్టీ కార్యదర్శి అయిన హువాంగ్ లిగూయి నుండి సమాచారం అందింది.

ఒక గూఢచారి ఈ విషయాన్ని జియిషాలో ఉన్న శత్రురెజిమెంటల్ కేంద్రానికి చేరవేశాడు. మేం మధ్యాహ్నం భోజనం చేస్తున్నప్పుడు శత్రుమూకలు గ్రామాన్ని చుట్టుముట్టి మూపై దాడి జరిపాయి. మేం గట్టిగానే ప్రతిఘటించాం, అయినా దళ కమాండర్, గెల్లా సైన్య నాయకుడు, మార్గదర్శిలతో సహా 12 మందిమి పట్టుబడి పోయాం. నా కుడిచేయి, కుడికాలు దెబ్బతినడంతో నేను స్వపూతప్పాను. చేలేసరికి శత్రు ప్రధాన కార్యాలయంలో ఉన్నాను శరవత నన్ను జియిషా పట్టణంలోని చిన్న దుకాణంలో ఉంచారు. ఆ యజమానురాలు మెత్తని హృదయ గలది. ఆమె నాకు